

คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์ ดร.กระมล ทองธรรมชาติ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๒๓/๒๕๕๕

วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง หรือไม่

ศาลจังหวัดลำปาง ส่งคำโต้แย้งของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ (นายอนุชา แสงภักดี และนายชนัท มะโนคำ) ซึ่งถูกบริษัท บางกอกแคปิตอลเวนเจอร์ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๘๘/๒๕๕๕ ให้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕ สรุปสาระสำคัญของคำโต้แย้งได้ว่า

โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัท จำกัด ส่วนจำเลยที่ ๑ ได้เข้าซื้อรถยนต์จากบริษัทเงินทุนไทยธำรง จำกัด โดยมีจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ค้ำประกัน ยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วมกับจำเลยที่ ๑ ต่อมากระทรวงการคลังมีคำสั่งให้ระงับการดำเนินการของบริษัทเงินทุนไทยธำรง จำกัด และอยู่ระหว่างการชำระบัญชีโดยมีองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) เป็นผู้ดำเนินการแทนบริษัทไทยธำรง ฯ โจทก์ได้เข้าซื้อทรัพย์สินประเภทสัญญาเช่าซื้อของบริษัทเงินทุนไทยธำรง ฯ จึงได้รับโอนสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนไทยธำรง ฯ มาทั้งหมดตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตรี ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อจำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระหนี้ค่าเช่าซื้อให้แก่บริษัทเงินทุนไทยธำรง ฯ เกินกว่า ๒ งวดติดต่อกันจึงเป็นการผิดสัญญา โจทก์ในฐานะผู้รับโอนสิทธิเรียกร้องตามสัญญาเช่าซื้อดังกล่าวได้ติดตามทวงถาม แต่จำเลยทั้งสองเพิกเฉย โจทก์จึงฟ้องร้องดำเนินคดีให้จำเลยทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันส่งมอบรถยนต์คันที่เช่าซื้อคืนในสภาพเรียบร้อยใช้การได้ดี หากคืนไม่ได้ให้ใช้ราคาเป็นเงินจำนวน ๓๕๕,๗๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี จากเงินต้นดังกล่าวนับถัดจากวันฟ้องไปจนกว่าจะชำระเสร็จ พร้อมทั้งให้ร่วมกันหรือแทนกันชดเชยค่าเสียหายจำนวน ๑๒๑,๘๐๐ บาท และค่าเสียหายอีกเดือนละ ๔,๓๕๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะส่งมอบรถหรือใช้ราคาแทนจนครบถ้วน

จำเลยทั้งสองยื่นคำให้การสรุปว่า จำเลยทั้งสองไม่ได้รับหนังสือการโอนสิทธิเรียกร้องระหว่างบริษัทเงินทุนไทยธำรง ฯ กับโจทก์ และจำเลยทั้งสองไม่ได้ทำหนังสือยินยอมกับการโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าว การโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยทั้งสอง

LIRT

ในขณะเดียวกัน จำเลยทั้งสองยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดลำปาง สรุปว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ บัญญัติว่า “การโอนสิทธิเรียกร้องทั้งหมดหรือบางส่วนของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการไปยังสถาบันการเงินอื่นให้กระทำได้โดยไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์” เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นมาเพื่อจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล และมีได้มีผลบังคับเป็นการทั่วไป และมุ่งหมายใช้บังคับเพียงกรณีเดียวคือ เฉพาะการโอนสิทธิเรียกร้องระหว่างบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการเพียงไม่กี่รายรวมถึงบริษัทเงินทุนไทยธำรง ฯ กับโจทก์เท่านั้น ซึ่งเป็นกรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง บทบัญญัติดังกล่าวจึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง เป็นอันใช้บังคับมิได้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ จึงขอให้ศาลส่งคำโต้แย้งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

เนื่องจากคำร้องดังกล่าว เป็นคำโต้แย้งของจำเลยในคดีว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีต้องด้วยมาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น และศาลจังหวัดลำปางได้ส่งมาให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย จึงมีอำนาจรับไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ได้

พิจารณาแล้ว ตามที่ผู้ร้องอ้างว่า มาตรา ๒๗ ของพระราชกำหนดดังกล่าวขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสองในส่วนแรก ซึ่งบัญญัติว่า “กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีหนึ่ง หรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง” เห็นว่า คำโต้แย้งไม่มีน้ำหนักที่รับฟังได้ เพราะมาตรา ๒๗ ของพระราชกำหนด ฯ ดังกล่าว แม้จะเป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล แต่ก็ยังเป็นกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์ใช้บังคับกับบริษัททุกบริษัทที่ถูกระงับกิจการโดยคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ จึงเป็นบทบัญญัติที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปเหมือนกันกับทุกบริษัทที่มีสภาพอย่างเดียวกัน มิใช่ใช้บังคับเพียงกรณีเดียว คือ เฉพาะการโอนสิทธิเรียกร้องระหว่างบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินกิจการเพียงไม่กี่รายรวมถึงบริษัทไทยธำรง ฯ กับโจทก์ ตามที่ผู้ร้องอ้างเท่านั้น

อาศัยเหตุผลดังกล่าวจึงวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง

ศาสตราจารย์ ดร.กระมล ทองธรรมชาติ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

LIRT